

regnet Forøgelse af 4,000 Kr. til Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel sikkert vise sig aldeles utilstækkelig, naar Retsplejelovens §§ 761 og 775 medfører, at saadan Erstatning maa ydes i vistnok de allerfleste Tilfælde, hvor den sigtede frifindes eller ikke bliver tiltalt, fordi der ikke har kunnet skaffes tilstrækkeligt Bevis mod ham. „Overhovedet er det en almindelig Erfaring i de Lande, hvor en lignende Retsreform er indført, at Udgifterne bliver langt større, end man har tænkt sig. Man gør vist rettest i at være forberedt paa, at de forøgede aarlige Udgifter bliver henimod 2 Mill. Kr.“. „Om nu Staten har Raad til en saadan Udgift og tillige til de meget betydelige Bekostninger een Gang for alle (hvoraf Renter ikke er beregnede), er et finansielt Spørgsmaal, men der er i alt Fald kun Grund for Staten til at paatage sig disse Byrder, naar Retsplejen ordnes saa godt, at der er nogen Sikkerhed for, at den vil bringe væsentlige Goder“.

Et andet *Mindretal* (Ellinger) slutter sig saavel i Begrundelse som i Konklusion til foranstaaende Udtalelser af Deuntzer, for saa vidt som der skal bygges paa Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909, og er derfor Medforslagsstiller til af Mindretallene stillede Ændringsforslag; men Mindretallets principale Standpunkt er, at »en Forbedring af den nugældende Retspleje bør opnaas ved successiv Reformering ad Lovgivningens og Administrationens Vej, og Nævninger indføres ikke — denne gamle Institution fra Midten af forrige Aarhundrede«. Mindretallet kan derfor ikke være med til at indstille Forslag A. til Vedtagelse.

Et tredje *Mindretal* (Alfred Christensen og Slengerik) kan i det væsentlige henholde sig til de Betragtninger, der er fremsatte af Deuntzer. Mindretallet maa fastholde Kravet om Indførelse af folkevalgte Nævninger, Retsplejens Adskillelse fra Forvaltningen og Indførelse af Anklageprincippet, og »har kun ringe Tanker om den Reformering, der nu forsøges udenom, om end man ikke er blind for de Goder, der endnu findes i Reformen«. Under Forhandlingen om nærværende Lovforslag saavel i Salen som i Udvalget er imidlertid Justitsministeren — antagelig med Tilslutning fra Regeringspartiet — fremkommet med Udtalelser, der kan og maa forstaas som Udtryk for et Haab om, at Anklageprincippet maa kunne indføres i Loven, inden denne træder i Kraft«, og da de politiske Forhold »tør anses for at blive gunstige til at gennemføre Sagen i en